

OČE NAŠ

Ko duhovnik zaključi malo povzdigovanje z besedami naj gre Bogu Očetu čast in slava vekomaj, verniki pa z besedo Amen potrdijo to resnico, se začne obhajilni del daritve z uvodom v molitev Očenaša. Pri nas v Sloveniji Očenaš molijo vsi navzoči stoje, mašnik pa v imenu občestva z dvignjenimi rokami. V Španiji pa mašnik izgovarja sedem prošenj, kolikor jih je v molitvi Očenaša, verniki pa na koncu vsake izrečejo Amen.

Oče naš je v prvem delu povzete evharistične molitve, saj se prva prošnja nanaša na posvečenje Božjega imena, kar ustreza trikratnemu vzkliku Svet, Svet, Svet ob koncu hvalospeva. Druga prošnja ki govori o prihodu Božjega kraljestva ustreza obema prošnjama k Svetemu Duhu, v tretji in četrti prošnji pa se človek prepusti Božji volji in izroči temeljnemu dejanju predanosti- kakor v nebesih tako na zemlji.

Zgodnja Cerkev je nadaljevanje Gospodove molitve Očenaša razlagala v povezavi s svetim obhajilom. Namreč peta prošnja, ki se glasi: Daj nam danes naš vsakdanji kruh! - je bila vzpodbuda za vsakdanji prejem evharistije, ki je najboljše zdravilo za naše rane, to je grehe, saj Gospoda v šesti prošnji prosimo za odpuščanje grehov. Zadnja, to je sedma prošnja, v kateri prosimo za rešitev, je dejansko prošnja za obvarovanje pred nemirom in grehom.

Nadaljevanje in sklep Gospodove molitve Očenaša je zahvalni vzklik vernikov: Tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj!

Taka oblika molitve Očenaša je znana že od 4. stoletja in zgodnji cerkveni možje so jo umestili kot uvodno obredno molitev pred obhajilnim obredom, oziroma prejemom Gospodovega telesa, saj je njena vsebina neke vrste Sveto pismo v malem, oziroma kratki katekizem, oziroma veroizpoved. Lahko rečemo, da je čudovita molitev.